

φόντων εἰς κύκλους φιλικούς, ὅπου ἐγίνοντο ὠραιόταται συνδιαλέξεις, ἀντηλάσσοντο φιλολογικαὶ γνῶμαι, ἀνεπτύσσεται ἡ καλαισθησία καὶ ἐλατρεύεται ὁ πλούσιος στίχος.

«Ὁ Ζολᾶ ὡμολόγησε πόσα ὤφειλεν εἰς μικράν τινα φιλολογικὴν συνάθροισιν εἰς τὸ Μπατινιόλ. Ἡ κατοικία τοῦ Λεκόντ-Δελίλ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Ρικέρ ὑπῆρξαν αἱ κοιτίδες τοῦ συγχρόνου Παρνασσού.

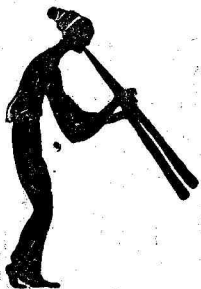
«Ἐπειτα ὑπῆρχε καὶ τὸ σαλόνι τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, ὅπου δὲν συνεζητοῦντο μόνον τὰ πολιτικά. Ἀργότερον ἀνεφάνησαν αἱ φιλολογικαὶ αἰθούσαι τοῦ Ἀλφόνσου Δωδέ, τῆς κυρίας Ἀδάμ, τὸ ὑπερφῶν τοῦ Ἐδμόνδου δὲ-Γκονκούρ καὶ ἄλλα παρόμοια κέντρα, ὅπου ἐξεκολάπτετο ἡ Φιλολογία, αἱ Τέχναι, ἡ ἀγνοία τῆς Ποίησης ἢ αἱ ἰδέαι τοῦ νατουραλισμοῦ. Καὶ ἐνθυμούμαι ἀκόμη τὸ εἰρηνικὸν γραφεῖον τοῦ Φραγκίσκου Κοππé, τοῦ ὁποίου τὰ παραθυρόφυλλα ἐθωπεύοντο ἀπὸ τὰ φυλλώματα τῶν δένδρων τοῦ κήπου του, καὶ τὸ ὁποῖον ἐσέβοντο ὅλοι οἱ νέοι ποιηταί, ὡς ἱερὸν τῶν εὐγενῶν σκέψεων καὶ τῆς καλαισθησίας.

«Ἡ ἐγκαρδιότης ἐκείνη ἐξέλιπε σήμερον. Ὑπάρχουσιν ἀκόμη τὰ φιλολογικά μας κέντρα καὶ συναθροίζονται εἰσέτι οἱ φιλολογοῦντες περὶ τινος κορυφᾶς. Ἐλλείπει ὅμως ἐκ τῶν σημερινῶν συναθροίσεων τούτων ἡ θερμότης καὶ τὸ ἀπέριττον, τὸ ὁποῖον τόσον καθίστατο ὠφέλιμον εἰς τοὺς νέους, τοὺς ἀναπρωφασίτους ἢ τοὺς ἀνησύχους.

«Δὲν ὑπάρχουσιν σήμερον, ἀτυχῶς, ἄνδρες τόσον ἀφιλοκερδεῖς ὡς ὁ Δωδέ, ὅστις ἐδαπάνησε πολλὸν χρόνον διὰ τὴν μετάφρασιν ἐνὸς βιβλίου χωρικοῦ, ἢ ὡς ὁ μέγας διδάσκαλος τοῦ ὕφους Φλωμπέρ, ὅστις, μηδέποτε ἐπιδιώξας χρηματολογίαν, κατήντησε περὶ τὸ τέρμα τοῦ βίου του νὰ δεχθῇ ἐξευτελιστικὴν τινα θέσιν διὰ νὰ προσπορίζηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

«Σήμερον κυριαρχεῖ πανταχοῦ ἡ πολιτικὴ. Οἱ φιλολογοῦντες δὲν ἀποβλέπουσι τόσον εἰς τὴν δόξαν, ὅσον εἰς τὴν φήμην, τὴν προδρομον τοῦ χρηματισμοῦ. Καθεὶς ἀγωνίζεται νὰ υπερβῇ τὸν συνάδελφόν του, ὥσανεὶ ἐπρόκειτο περὶ καθαρᾶς ἐπιχειρήσεως. Μᾶς ἄγει πάντας ἡ ἀνάγκη τῆς πυρετώδους κινήσεως!».

ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΝΟΕΙ τὸ λαθρεμπόριον τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Καὶ εἰς τὴν ἐπονεϊδίστον αὐτὴν εἰσφορὰν ἀτυχῶς δρῶσι καὶ Ἕλληνες. Καὶ εἰσῆλθον μὲν λαθραίως Ἰταλικά ἀγάλματα εἰς τὰς

Ἡν. Πολιτείας, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐκάλεσε τὰς Ἀμερικανικὰς ἀρχὰς νὰ ἐνεργήσουν πρὸς ἀνακάλυψιν αὐτῶν. Τὰ ἀγάλματα εἶνε δύο μαρμαρίναι προτομαί, ἀληθινὰ ἀριστουργήματα, τοῦ διασήμου γλύπτου Francesco de Laurano, ἡμᾶσαντος κατὰ τὴν δεκάτον πέμπτον αἰῶνα. Ἀρχαιοκάπηλοι τὰς ἐπώλησαν ἀντὶ μυθώδους χρηματικοῦ ποσοῦ. Δὲν εἶνε αὕτη ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἰταλία ἀποστερεῖται θαυμασιῶν καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων. Κατὰ τὸ παρελθόν, πολλοὶ ἀρχαιοκάπηλοι ἀπεγύμνωσαν αὐτὴν πολλῶν ἀξιολόγων καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν.

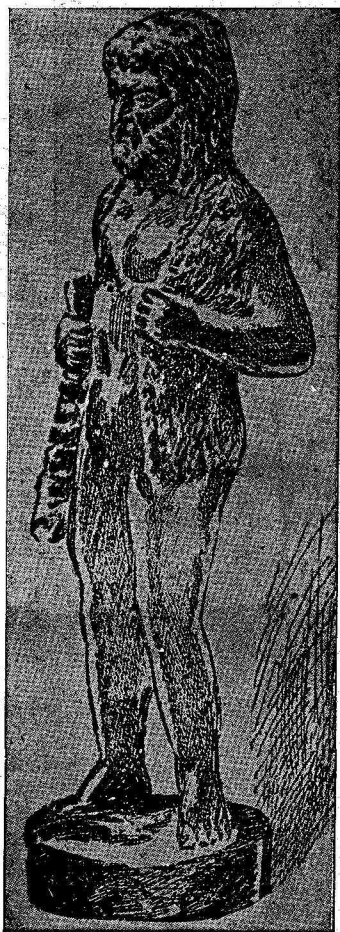
Ἀλλὰ εὐρύτερον πολὺ διενεργεῖται, καὶ μετὰ πολλῆς δεξιότητος, τὸ λαθρεμπόριον τῶν Ἑλληνικῶν ἀγαλμάτων. Εἰς τὰς συλλογὰς πλουσιῶν Ἀμερικανῶν προσετέθησαν ἐσχάτως πολλὰ ἀντικείμενα ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης μεγάλης ἀξίας, ἄλλα δὲ ἐπώληθησαν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἐν Βοστώνῃ καὶ ἄλλαχοῦ εἰς τὰ Μουσεία ὑπὸ Ἑλλήνων γνωστῶν εἰς τὴν ἐν Οὐάσιγκτων πρεσβείαν, ἐνθα ἐγένοντο δεκτοὶ ὡς «ὁμογενεῖς».

Ἐγνώσθη ὅτι ἔργον ἐξαισίας Ἑλληνικῆς τέχνης ἐπώληθη πρὸ τινων ἐβδομάδων εἰς γνωστὸν κατάστημα, ὑπὸ τινος Ἑλλήνου, ὅστις ἔδωκε ψευδὲς ὄνομα εἰς τὸν ἀγοραστήν. Ἄλλος Ἕλλην, γνωστὸς εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν, ἰθεῶθη εἰσερχόμενος εἰς ἄλλο κατάστημα, καταγινόμενον εἰς τὴν πώλησιν καλλιτεχνικῶν ἀρχαίων ἀντικειμένων, εἶχε δὲ ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατῆλθε, κιβώτιον, τὸ ὁποῖον παρέλαβεν ὁ ὁδηγὸς καὶ ἔφερεν ἐντὸς τοῦ καταστήματος.

Ἡ ἑφημερὶς «Kansas City Star» τῆς ὁμωνύμου πόλεως ἀναγράφει ὅτι Ἕλλην ἐργάτης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐπέδειξεν εἰς κάποιον Ἀμερικανὸν μικρὸν ὀρειχάλκινον ἀγαλμάτιον παριστῶν τὸν Ἡρακλέα. Οἱ ἀρχαιολόγοι Emerson, Taft καὶ French, εἰς οὓς ἐπεδείχθη ἀπεφάνθησαν ὅτι εἶνε σπανίας ἀρχαιολογικῆς ἀξίας. Ὁ δὲ κ. Chatin ἀπεφάνθη ὅτι «εἶνε ἀντικείμενον καλλιτεχνίας μεγίστης ἀξίας, τὸ ὁποῖον ἐπιμόνως καταζητεῖται ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως».

Ὁ Ἕλλην ἐργάτης ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ἀγαλμάτιον εὗρεθ' ὑπὸ δωδεκαετίας εἰς Ἡράκλειον τοῦ νομοῦ Κορινθίας, ἔχει δὲ ὕψος ἐξ δακτύλων καὶ παριστᾷ τὸν Ἡρακλέα φέροντα λεοντὴν εἰς τοὺς ὤμους καὶ τὸ ρόπαλον εἰς τὴν χεῖρα, ὡς συνήθως εἰκονίζεται ὁ μυθικὸς ἥρως. Τὸ ἀγαλμάτιον ἀνεκαλύφθη εἰς τὸν ἀγρὸν ἐνὸς χωρικοῦ, ὁ ὁποῖος, μὴ δυνάμενος νὰ τὸ πωλήσῃ, τὸ ἐκρυψεν ἐκ νέου

εἰς τὸ ἔδαφος, ὅταν δὲ ἀπέθανεν οὗτος τὸ ἀγάλματιον περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ υἱοῦ του, ὅστις ἐργάζεται τώρα εἰς μίαν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν πλησίον τῆς Κόνσας Σίτυ.

Ὁ Ἡρακλῆς

Τὸ πῶς αὐτὸ προορίζεται εἰς τὴν ἀγορὰν ἀρχαίων ἔργων, καὶ ἰδίᾳ Ἑλλήν. τέχνης. Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀρχαίων Ἑλλήν. κειμηλίων, τὰ ὅποια ἡγόρασεν ἐσχάτως τὸ ἐν Βοστώνῃ Μουσεῖον, ἡ κεφαλὴ τῆς Ἀφροδίτης, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα παραθέτομεν, θεωρεῖται ὡς τὸ πολυτιμότερον. Εἰς ἐκ τῶν ἐφόρων τοῦ Μουσείου εἶπεν: Ἡ μαρμάρινος αὕτη κεφαλὴ εἶνε ἀναμφιβόλως ἓν ἐκ τῶν καλλιτεχνικωτέρων Ἑλληνικῶν ἔργων, ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς οἰονδήποτε Μουσεῖον τοῦ κόσμου».

Πῶς καὶ πρὸς πόσον ἡ πολυτίμος αὕτη δι' ἡμᾶς κεφαλὴ τῆς Ἀφροδίτης ἐπωλήθη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Βοστώνης, ποῖος τὴν ἐπώλησε, πῶς ἐκλάπη ἐξ Ἑλλάδος; Ἄγνωστον!

Παραθέτομεν καὶ τρίτην εἰκόνα, ἔργου ἀποδιδомένου εἰς τὸν Πραξιτέλην, τὸ ὅποιον μόλις πρὸ τριῶν ἐβδομαδῶν ἐξετέθη εἰς τὸ ἐν Βοστώνῃ Μουσεῖον τῶν Ὠραίων Τεχνῶν.

Τὸ ἄγαλμα αὐτὸ θεωρεῖται ὡσαύτως ὡς ἓν ἐκ τῶν καλλιτεχνικωτέρων τῆς ἀρχ. Ἑλληνικῆς τέ-

Τὸ πιθανώτερον ὅμως εἶνε ὅτι τὸ ἀγαλματιον ἐκλάπη ἐκ τοῦ μουσείου Ἀθηνῶν.

Ἄλλοτερον ἄγαλμα λαθευομένου εἰσαχθέν εἶνε κεφαλὴ Ἀφροδίτης, ἐξαιτίας τέχνης τῆς τετάρτης περὶ τοῦ Χριστοῦ ἐκατονταετηρίδας. Τὸ ὠρσιον αὐτὸ καὶ σπάνιον ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς γλυπτικῆς τέχνης ἡγοράσθη ὑπὸ τοῦ ἐν Βοστώνῃ Μουσείου τῶν Ὠραίων Τεχνῶν, ὅπερ εἶνε ἐκ τῶν πλουσιωτέρων, ἐσχάτως δὲ ἐλάβε δωρεὰς ἀνερχομένης εἰς δολλ. 150,300.

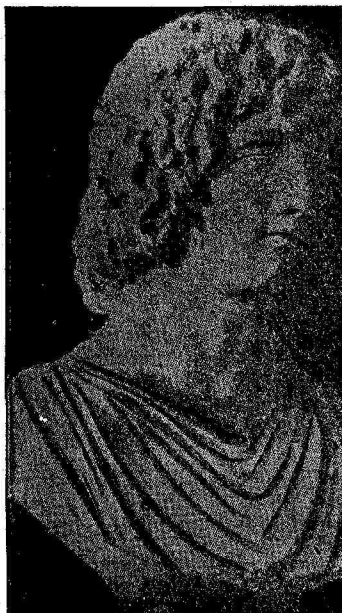
χνης ἔργων, παριστᾷ δὲ τὸν Εὐβουλον, τὸν γνωστὸν Ἑλληνα κωμικὸν συγγραφεῖα, καὶ βεβαιούται ὑπὸ τῶν εἰδικῶν, ὅτι εἶνε προκόν τῆς θεσπεσίας σμίλης τοῦ Πραξιτέλους. Περὶ τοῦ ἀγάλματος τούτου, καὶ

ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς κεφαλῆς πρὸς τὸν Ἑρμῆν, ἐγένετο εὐρεία συζήτησις, ὃ δὲ γνωστὸς ἐν Βιέννῃ ἀρχαιολόγος καθηγητῆς Bendorf ἀπεφάνθη ὅτι εἶνε ἔργον τοῦ Πραξιτέλους παριστῶν τὸν Εὐβουλον. Ὁ Πραξιτέλης, λέγει ὁ Αὐστριακὸς καλλιγνήτης, ἐζησε μεταξὺ τοῦ

360 καὶ 280 π.Χ. ἔτους, ὃ δὲ Εὐβουλος κατὰ τὸ ἔτος 375 π.Χ. ἔξ ἐπιγραφῆς δι' εὐρισκομένης

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης

Ὁ Εὐβουλος

ἐν τῷ Βατικανῷ κατωθὶ προτομῆς τοῦ Εὐβούλου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρεται ὁ Πραξιτέλης, ὃ καλλιγνήτης ἀγεται εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ ἔργον πράγματι ἀνήκει εἰς τὴν σμίλην τοῦ μεγάλου Ἑλληνος γλύπτου.

Ἐκτὸς τῶν πωληθέντων ἔργων ἀρχαίας ἑλλην. τέχνης εἰς μυριοπλοῦ-

